

TEMPS NOUS

semanari portaveu de les aspiracions del poble

Organ del Centre Republicà Nacionalista

EL PROBLEMA ESCOLAR

Heu-vos aci un tema que engresca a molta gent. No compromet, vesteix, es abstracte, en fi de totes les condicions per a que sigui afillat per aquells senyors acomodatiscs que fan del ideal un pasatemp, quan no un negoci. Els sentirem exclamar-se: La Cultura, Oh! la Cultura, això, això es el que tenim de fer: Cultural i amb aquestes paraules ja no van mes enllà i queden reposats, com si s'haguessin tret un gran pes de sobre. Vet-aci una cosa—pensen—que no és exclusiva de cap partit ni ens obligarà a definir-nos. Els obrers i els ciutadans ingenus, s'entreguen també de ple a aquesta fórmula de la Cultura. El raonament es senzill i primari: Els mals de la societat que'ns preocupen venen de la manca d'escoles que eduquin i instrueixin els infants futurs homes de demà; si el poble pogués aprendre les veritats científiques i històriques, si l'infant pogués rebre des de un bell començament una cultura racional capaç d'orientar-lo en l'esdevenidor vers els camins de la veritat ideal, tots els problemes que ens afligeixen quedarien arranats i solucionats, car seguint aquest sistema desapareixerien les actuals dificultats, les quals es deriven de la poca intel·ligència dels que sofreixen les injustícies i les explotacions. Vençuda aquesta dificultat de la poca comprensió del poble, tot el demés fora feina planera. Seria impossible jugar amb els interessos de la col·lectivitat. I el més important és encara que aquesta solució no és de les eternament ajornades, sinó de promptes resultats; bastarien uns quinze o vint anys com a màxim després de l'implantació de les escoles per tocar-ne abastament els seus resultats. I malgrat tot no es fa. Molts son els països que tenen perfectament solucionada la qüestió dels bons edificis escolars i això no obstant la consciència moral dels pobladors de tals nacions dona a molt a desitjar. Perquè? Perquè el problema escolar no és tant superficial com pensen o volen fer entendre, els senyors paladins de la cultura; perquè les rels d'aquest importantíssim afer, son mes profundes.

Nosaltres plantejem la qüestió en aquests altres termes: En l'actualitat el problema escolar difícilment pot

solucionar-se, per què no es res mes que un aspecte constructiu dels problemes social i polític; i les injustícies de la societat costen de suprimir-se degut a la poca cultura i a la manca d'educació racional. Aquest es el cercle viciós en el qual l'humanitat avui es trova; no més pot perfeccionar-se, a pesar dels que volen cuidar-se de la seva educació.

Per altra part l'eficàcia dels edificis en l'ensenyança es molt relativa. Altrament nosaltres mateixos en la nostra vila hi tenim tres col·legis, que si d'edificis parlem son gairebé perfectes. Ens referim als dels Germans i Germanes Carmelites i al de les R. R. M. M. Escolapiès; amb ben poques modificacions, esdevindrien uns veritables «Jardins de la Infancia» i això no obstant en altres col·legis mes pobres, s'ha tret un percentatge bastant mes elevat de cultura... tal i com l'entenem nosaltres.

Perquè s'ha de tenir en compte, que la paraula cultura no es presta a interpretacions generals. La ensenyança és essencialment partidista: per a cada tendència una cultura. Direm mes encara, tota l'ensenyança que s'ha donat fins ara, ha estat feta sempre per afavorir al grup o partit que l'ha organitzada i l'ha pagada, conseguint sempre el seu propòsit, podríem dir, amb tota la perfecció possible. Sobre aquest punt podria escriure's llargament, i si llegíssim l'història veuríem confirmada aquesta veritat. Per exemple en la Grècia antiga les dues ciutats mes importants de aquell temps Esparta i Atenes arribaren amb dues al sumum de perfecció en els mètodes i sistemes per l'ideal que's proposaren cada una d'elles: fer guerrers la primera; artistes i homes de ciencia la segona. Així mateix en l'Edat Mitjana i Moderna els Jesuïtes, els Reformistes protestants, Rousseau, Pestalozzi, representants tots en l'història dels ideals de les èpoques respectives, conseguiren fer amb els seus sistemes els homes que's proposaren. I en l'actualitat podríem citar l'exemple de les nacions mes avançades, amb grans edificis i grups escolars amb comoditats pels alumnes, de totes menes, i veuríem que malgrat que hagin assolit a la perfecció el